

Celje - skladišče

D-Per
65/1991

5000013545,7

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

Glasilo Rudnika lignita Velenje

LETO XXV

PETEK, 19. JULIJ 1991

ŠTEVILKA 7

Letos so naši jamski reševalci jubilarci imeli svoje tradicionalno srečanje pred dnevom rudarjev v četrtek popoldne, 27. junija, v Delavskem klubu. Bil je to prvi dan po razglasitvi samostojnosti in neodvisnosti države Slovenije. Vendar nekateri dogodki so ta dan že napovedovali, da bo slavlje in veselje zaradi tega treba okrniti. Odbor za pripravo letošnjega praznovanja našega praznika dneva rudarjev je tudi že odpovedal vse napovedane nadaljnje prireditve ob prazniku. V takih okoliščinah je torej letos potekalo srečanje naših jamskih reševalcev jubilarcev in zato je bilo tudi manj sproščeno kot prejšnja leta. Začelo se je s pesmima "So knapje skup" zbrani in Slovenec sem, ki ju je zapel Rudarski oktet RLV, nadaljevalo pa s podelitvijo tradicionalnih priznanj in spominskih daril jamskim reševalcem jubilarcem. Na seznamu za to jih je bilo pet s stažem v jamski reševalni četi pet let, dvajset s desetletnim stažem, šest s petnajstletnim in šest reševalcev upokojujencev.

Vsem je za jubilej čestital tehnični vodja našega rudnika diplomirani inženir rudarstva magister Franc Žerdin. Med drugim je ob tem dejal, da je jamska reševalna četa našega rudnika del našega kolektiva, na katerega smo posebej ponosni in za katerega tudi posebej skrbimo. Poleg tega pa je povedal tudi tole: "Lani jamski reševalci RLV nismo bili na nobeni akciji. Delno smo pomagali le ob rudarski nesreči v jami Dobrinja – jug v BiH. Redno pa smo opravljali reševalne vaje. Zadovoljni smo, da je bilo tako.

Naloge jamskih reševalcev so vzgoja sodelavcev za varno delo, zagotavljanje pomoči sodelavcem za varno delo in preprečevanje nesreč pri delu.

Kadar smo jamski reševalci potrebni v reševalni akciji, v nesreči, že gre za plačevanje previsoke cene jamskega dela. Kriza v premogovništvu je povzročila zmanjševanje odkopa premoga in vzporedno zmanjševanje števila delavcev v premogovnikih, nikakor pa ne sme slabo vplivati na varnost, pozornost, previdnost delavcev v premogovnikih pri delu in na njihovo odgovornost za varno delo," je še dejal magister Franc Žerdin.

Diana Janežič

SREČANJE JAMSKIH REŠEVALCEV JUBILANTOV

OKTETI RUDARJEM

Prvi, ki so letos v okviru programa prireditev ob našem prazniku dnevu rudarjev počastili naše rudarje ob njihovem prazniku, so bili okteti, ki se že nekaj let ob dnevu rudarjev zberejo v Velenju. Žal so bili tudi skoraj edini, ki so to storili. Kajti druge prireditve v programu so zaradi že omenjenih okoliščin bile potem preklicane, razen že predstavljenega srečanja jamskih reševalcev jubilarcev.

Okteti so rudarje seveda počastili na svoj način – s petjem, in sicer v petek zvečer, 14. junija, v dvorani velenjske

glasbene šole. Oktetov, ki so letos sodelovali pri tem koncertu, je bilo pet: poleg našega rudarskega okteta še Šaleški oktet iz Šoštanja, Oktet Tosama iz Domžal, Zagorski oktet iz Zagorja ob Savi in Ljutomerski oktet iz Ljutomeru.

Poslušalci! Bilo nas je skromno število, a kolikor nas je bilo, smo pozorno poslušali petje in oktete bogato nagradili zanj s ploskanjem. Še posebej v zadnjem delu tega njihovega kar dveurnega koncerta, v katerem so vsi skupaj zapeli osem pesmi. Sicer pa je to v navadi vsakič, ko

Dalje na 2. strani

NAPREJ V ŠTEVILKI

STRAN 2 – Ni več svetišč moje mladosti, **STRAN 3** – Kako proizvajamo?, **Preboj južne talninske zveze na koti – 39 metrov v jami Preloge**, **Uredili so zaklonilnik**, **STRAN 4** – Prva letošnja izmena naših delavk in delavcev v programu zdravstveno preventivnih aktivnosti v **Fiesi in Termah Portorož**, **STRAN 7** – Naše letošnje delavske športne igre, **Teniško tekmovanje ob 3. juliju**, **STRAN 8** – Marijan Mevc, poslovodja izvoza po jašku NOP, **STRAN 9** – Odšli so v pokoj

NI VEČ SVETIŠČ MOJE MLADOSTI

Nekaj čez deset je ura in sredo je, 10. julij 1991. To je že šestnajsti dan samostojnosti Slovenije in petnajsti dan vojne, v zadnjih dneh imenovane tudi premirje, prekinitve ognja.

Tanki so začeli voziti po naših cestah že po prvih urah slovenske samostojnosti. Ko so potem tanki podivjali in pod seboj mleli vse, kar jim je bilo na poti, in ko so se jim pridružila še vojaška letala in helikopterji, se je začela prava vojna. Vojna med temeljnimi civilizacijskimi načeli in barbarstvom. Slednje ima na svoji strani generale, ki jim ure v glavah zaostajajo za nekaj desetletij, za svoje okupatorske podvige pa so uporabili predvsem sinove, ugrabljenе širom po Jugoslaviji. Niso pa računali na to, da bodo napadli narod, v katerem sta se že prebudila neuklonljiv ponos in odločnost: upreti se, ne dovoliti, da bi bilo uničeno vse, kar smo v Sloveniji dosegli. Niso upoštevali tudi naše naveličanosti njihovih intrig. Podcenili so našo željo po svobodi. Vse predolgo je bila namreč "Slovenec sem" pesem bolečine, ljubezni, žalosti, sanj, hrepenenja. Zdaj je to pesem ponosa, odločnosti.

Marsikaj se je spremenilo. Mogoče tudi vam v teh dneh potuje spomin v bližnjo preteklost...

Ko sem rastla, so mi v glavo vsadili iluzijo o sožitju dobrih, plemenitih ljudi, ki so si na skupni zemlji izborili domovino. Bil je čas, ko sem vneto verjela v pravljice o tem bratstvu. Zdaj ne najdem več starih stez, zaman iščem v sebi sledove iluzij.

Tudi novim pravljicam ne verjamem. Saj v njih se z novimi prepletajo stari junaki. Odločajo o naši prihodnosti. Obnašajo se, kot da vojne in vseh njenih grozot sploh ne bi bilo. Dokazujejo, da je na Balkanu mogoče vse najslabše. V času, ko je človek prehodil po poti napredka strašno pot divjaštva, kužnih bolezni, lakote, naštetih vojn in pomorov, so se oni pomikali po poti napredka nazaj in s seboj potegnili množice. Zato je tekla kri, zato nekateri ne živijo več. Zato je izpod čelade zrl v svet prestrašen golobrad obraz. Zato so pod tovarnjaki obležala razmrcvarjena trupla, od katerih se je eno, ki to še ni bilo povsem, premikalo. Zato smo ždeli v zakloniščih. Zato je obupani materi od vsega imetja ostal samo sveženj, ki ga je v naglici vzela s seboj za svoja od strahu otrpla otroka. Zato je druga mati ostala brez sina, tretja pa ne ve, ali ga bo še kdaj videla. Zato ni več svetišče moje mladosti.

Vem, mislite si, le kako bom sklenila zmršene misli. Pa vam povem! Ne bom jih sklenila. Zato, ker ne vem, kaj se bo zgodilo v prihodnjih urah, dnevih, mesecih, mogoče letih. In zato me je strah.

D.M.

Nadaljevanje s prve strani

Magister Franc Žerdin med govorom na koncertu oktetov

se zberejo v Velenju in zapojejo našim rudarjem. In letos so se zbrali in zapeli že devetih.

Med pevci v oktetih, ki se tako srečujejo pri nas, so se spletle že trdne prijateljske vezi in te vezi je tudi letos bilo mogoče začutiti v njihovem petju. To je dal vedeti tudi magister Franc Žerdin, ko je med koncertom v imenu njegovega prireditelja spregovoril nekaj besed. Pri tem je izrekel tudi željo, da bi pevci oktetov, ki se srečujejo na tem tradicionalnem koncertu v Velenju, vztrajali v petju, gojenju prijateljstva med seboj, svojimi matičnimi mesti in njihovimi prebivalci ter v sporo-

čanju uglasbene slovenske besede, ki — kot je dejal — tudi zaradi sedanjih nemirnih časov naj ne bi postala žalostna beseda.

Ob koncu te lepe pevske prireditve pa smo poslušalci bili priča še prizoru slovesa, v glavnem zaradi zdravstvenih razlogov, Franca Bahčiča in Franca Martinška od Rudarskega okteta RLV. Vendar zaradi tega v Rudarskem oktetu RLV ne bo zavezala vzrzel, saj bosta namesto njiju v njem pela Danijel Učakar in Rajko Berlak.

D.J.

Ob koncu koncerta smo poslušalci bili priča še prizoru slovesa...

KAKO PROIZVAJAMO?

Proizvodnja premoga v našem rudniku v juniju v primerjavi s predvideno v osnovnem, letnem načrtu in v primerjavi s predvideno v mesečnem načrtu:

Jama Preloge	109 000 ton	(73,40 %, 93,97 %)
Jama Pesje	142 200 ton	(107,69 %, 97,40 %)
Jama Škale	65 100 ton	(101,56 %, 108,50 %)
Priprave	13 700 ton	(62,27 %, 76,11 %)
Skupaj RLV	330 000 ton	(90,00 %, 97,06 %)

V juniju smo imeli 20 delovnih dni.

Proizvodni načrt za julij

(V oklepajih so navedene proizvodne naloge iz osnovnega načrta!)

Jama Preloge	78 200 ton	(94 800)
	4 600 t/dan	(4 740)
Jama Pesje	96 900 ton	(56 250)
	5 700 t/dan	(2 813)
Jama Škale	51 000 ton	(51 700)
	3 000 t/dan	(2 585)
Priprave	11 900 ton	(20 000)
	700 t/dan	(1 000)
Skupaj RLV	238 000 ton	(222 750)
	14 000 t/dan	(11 138)

Za julij načrtujemo 17 delovnih dni — ob tem, da so bili ponedeljek, 1. julij, dan kolektivnega dopusta, torek, 2. julij, in petek, 5. julij, prosta dneva, sobote pa bodo vse proste.

V obdobju januar — junij smo v RLV odkopali 2 018 800 don premoga ali 93,94 % glede na osnovni načrt.

Proizvodna služba RLV

Iz programa poletnih prireditev pri kulturnem centru Ivana Napotnika

Danes, 19. julija, ob 21. uri pred ljubljansko Namo v Velenju

kinopredstava ameriškega vojnega filma BREZ IZHODA

V soboto, 27. julija, ob 20. uri v cerkvi v Šaleku in v nedeljo, 28. julija, ob 20. uri na Starem gradu pri Šmartnem ob Paki

nastop Dua Križanič s starograbskimi pesmimi in romancami

V petek, 2. avgusta, ob 20. uri na terasi velenjskih kopališč

nastop Marte Zore in Mirana Ju-

vana z evergreeni in standardno jazzovsko glasbo

V četrtek, 8. avgusta, ob 20. uri na Kardeljevem trgu v Velenju

kinopredstava ameriškega pustolovskega filma JEKLENI OREL

V četrtek, 15. avgusta, ob 20. uri na Velenjskem gradu

nastop pevca, igralca in skladatelja Radeta Šerbedžije

V petek, 16. avgusta, ob 19. uri pred ljubljansko Namo v Velenju

srečanje slovenskih citrarjev PREŠMENTANE CITRE

V četrtek, 22. avgusta, ob 19. uri pred ljubljansko Namo v Velenju

nastop tamburašev s Konovega in Šaleškega okteta

RUDAR, glasilo Rudnika lignita Velenje

Organ pri glasilu: Odbor za informiranje, predsednik Jože Hace

Odgovorni urednik: Diana Janežič

Naslov uredništva: Rudnik lignita Velenje, glasilo Rudar, Partizanska 78 (NOP), 63320 Velenje

Telefon: (063) 853-312, interno 1815

Izdajala fotografij: Ivan Pungartnik, Jamomerstvo RLV

Tisk: Tiskarna Velenje (Štrbenkova 6, 63320 Velenje)

Naklada in izdajanje: 4 200 izvodov enkrat na mesec

Preboj južne talninske zveze na koti — 39 metrov v jami Preloge

V noči s četrta, 20. junija, na petek, 21. junija, je bil na koti — 39 metrov v jami Preloge opravljen preboj južne talninske zveze, po besedah tehničnega vodje naše- ga rudnika mag. Franca Zerdina najpomembnejši preboj v novejši zgodovini RLV!

Začetek del pri tem tehničnem in finančno zelo zahtevnem projektu sega v leto 1983. Za njegovo realizacijo so bili potrebni znanje in trud skupine strokovnjakov Skupnih služb, delavcev jamomerstva RLV, Jamske mehanizacije, Jamskega transporta, Zračnja in Priprav ter v Pripravah seveda vztrajnost, naporno delo in nemalokrat tudi pogum moštva priprave št. 6, ki je opravilo najtežja dela pri tem preboju.

Za RLV je ta preboj pomemben z več vidikov. Najprej zaradi prezračevanja, transporta materiala in dostopa v zahodni del jame Preloge. Nadalje pa je pomemben tudi zato, ker je skupina strokovnjakov RLV za njegovo realizacijo razvila svojo tehnologijo, prilagojeno posebej težkim montan-geološkim razmeram v tem delu jame Preloge, in sicer metodo podpi-

ranja jamskih prog z armiranimi betonskimi paneli.

Pred tem prebojem so podobna dela za RLV opravljali delavci RGD Trbovlje ali Geološkega zavoda Ljubljana, sedaj pa so se tako zahtevnih del za potrebe RLV in tudi za trg sposobni lotiti inženirji in projektanti RLV. Omeniti moramo še, da ta preboj spada v sklop izdelave jamskih objektov za odpiranje jame Šoštanj — I. faza.

Kot že rečeno, so najtežja dela pri tem preboju opravili delavci priprave št. 6.

Po preboju, kakršnega je bilo treba opraviti, so se tudi upravičeno oddahnili in postali še bolj ponosni nase, kajti delali so v res težkih rudarsko-geoloških razmerah.

Zruški premoga in jalovine zaradi velikih hribskih pritiskov, dotoki vode in celo vdori plina, zaradi katerih so morali nekajkrat delo prekiniti, so jih spremljali ves čas, toda nalogo so opravili uspešno, varno, brez nezgod.

Vsem, ki so sodelovali pri preboju te zveze — vsi skupaj so bili tudi res velika delovna skupina strokovnjakov in drugih delavcev našega rudnika — pa je bilo v zadovoljstvo zlasti spoznanje, da so bili s svojim lastnim znanjem in delom kos tej težki in zahtevni nalogi.

D.J.

UREDILI SO ZAKLONILNIK

Na prošnjo sveta krajevne skupnosti Staro Velenje vodstvu naše- ga rudnika so delavci Jamskih gradenj 2. julija začeli urejevati zaklonilnik v Starem Velenju. Rov zanj — v grajskem hribu, zraven hiše Stari trg 5, Majcnove hiše — je bil izkopen že pred desetletji in se je dozdal od časa do časa uporabljal za skladišče različnega materiala, sicer pa sta se v njem nabirala blato in voda. Delavci Jamskih gradenj, po šest v izmeni in treh izmenah, pa so ta okoli 30 metrov dolg, 2,7 metra maksimalno širok in dobra 2 metra visok rov očistili, od vhoda 4 metre

v notranjost obzidali, nato pa grobo ometali. Uredili so tudi prezračevanje z naravnim vlekom skozi jaške, izvrtane v grajski hrib. Glavni projektant ureditve pa je bil diplomirani inženir rudarstva Ciril Kemperle.

Ko bodo naši delavci zapustili delovišče tega zaklonilnika, — to naj bi se zgodilo te dni —, bodo krajani Starega Velenja s pomočjo nekaterih velenjskih obrtnikov zaklonilnik opremili. In v njem naj bi potem, če bi prišlo do zračnega napada, našlo zatočišče od 60 do 70 ljudi.

D.J.

Prva letošnja izmena naših delavk in delavcev v programu zdravstveno preventivnih aktivnosti v Fiesi in Termah Portorož

Kar precej besed sva izmenjala tudi z direktorico Term Portorož, specialistko za fizioterapijo, dr. Mirano Malc in med drugim je v pomenku dejala:

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

"Mislim, da so naše terme izredno pomembno dopolnile lokalnih ambulant. Če pa ima kakšen vaš delavec po zdravljenju pri nas še zdravstvene težave, gre še v Terme Topolšica ali v fizioterapično ambulanto v Velenju. Vendar večinoma nam zdravje pacientov uspe držati v takšnem stanju, da nekako prebrodijo leto ali dve.

Sicer pa, če je pri zdravstvenem stanju koga kaj posebnega, obvestimo o tem pisмено njegovega zdravnika in tako ima tak pacient pravico do nadaljnje terapije.

Precej lepe rezultate imamo pri farmakoakupunkturi, kajti z njo dosegamo pri posameznikih zboljšanje zdravja, ki trajajo tudi do dve leti.

Včasih Velenjčani prihajajo k nam sami od sebe tudi kdaj kasneje, izven teh programov zdravstveno preventivnih aktivnosti, samo zaradi farmakoakupunkture ali kakšne druge terapije.

Rekla pa bi, da so Velenjčani, s katerimi se zdaj ukvarjamo, v glavnem sorazmerno mladi ljudje, še pravi 'mladini'. Vendar so med njimi nekateri s prav resnimi zdravstvenimi okvarami kot posledicami nesreč v rudniku ali tudi drugače. Kaj drugega posebnega pa pri Velenjčanih, ki zadnja leta prihajajo na terapije k nam, ne opažam; tudi kar se na splošno njihovega zdravstvenega stanja tiče, ne.

Se pravi, da te vaše sorazmerno mlade rudarje in druge delavce na tak način, da jim omogočite terapije v naših termah, pa tudi zdraviliščih druge, združujete v boljši zdravstveni kondiciji, saj sicer bi bili v veliko bolj slabem zdravstvenem stanju, vsaj kar se tiče pljuč ali pa lokomotorne sistema posameznikov.

Ne glede na to, da imamo v naših termah od storitev za vaše delavce tudi mi nekaj koristi, menim, da je vaš rudnik, vaše podjetje, sploh od vseh podjetij v Sloveniji še najbolj skrbni, kar se skrbi za zdravje zaposlenih tiče.

Ko sem bila zaposlena še v zdravilišču na Dobrni, sem podobno skrb opazala le še pri postajah milice, ko so tja pošiljali svoje delavce na ekspresno terapijo. Pa Ljubljanske mlekarne so svoje fante, stare 18 - 19 let, ki so delali v hladilnicah, pošiljali na terapije po enakem principu kot vi.

Glede posebnosti Term Portorož, ki vas tudi zanima, pa naj povem, da je 80 odstotkov naših pacientov obolenih na lokomotornem sistemu, drugače pa se ukvarjamo še z zdravljenjem psihonevroz, astmatikov, ginekoloških obolenj.

Pred vsakim zdravljenjem pri nas paciente temeljito izprašamo o njihovih zdravstvenih težavah in zdravniško pregledamo. Za mnoge imamo podatke o njihovem zdravstvenem stanju tudi že iz prejšnjih let, bodisi da so se zdravili pri nas ali kje drugje. Važno je tudi, da vemo, kakšne otroške bolezni so preboleli in kakšne zdravstvene težave imajo njihovi krvni sorodniki, ker iz podatkov o tem lahko sklepamo tudi o dednih boleznih. Šele potem pa določimo terapije, individualno.

Za vse ali vsaj večino je najpomembnejša in gotovo tudi najprijetnejša terapija z naravnimi

faktorji; za vaše rudarje, na primer, so to blatne obloge, za tiste, ki imajo izredno prizadeta pljuča - prizadetost pljuč ugotavljamo s posebnim testiranjem - pa določimo inhalacije. Enako kot z delavci in delavkami, ki jih vaš rudnik vključuje v program zdravstveno preventivnih aktivnosti, ravnamo tudi z njihovimi zakonskimi partnericami in partnerji, ki se jim pridružijo pri teh aktivnostih, samo da njim terapije ne plača rudnik, ampak jim jih zaračunavamo kot zasebnikom. Pač tako, kot jim organizator celotnega programa zdravstveno preventivnih aktivnosti zaračunava tudi stroške preostalega dela programa, izven term, ki ga vodi Boštjan Aljaž, ob pomoči Jožeta Grubelnika. To je stroške za 10-dnevno bivanje v Domu rudarjev v Fiesi in športnorekreativne in družabne aktivnosti v tem času.

Vendar cena celega tega programa je glede na koristi, ki jih od njega imajo vaš rudnik kot organizator programa in delodajalec v glavnem vseh njegovih udeležencev ter udeleženci osebno, relativno, pa tudi absolutno, majhna.

Dr. Mirana MALC: "Sicer bi bili v veliko bolj slabem zdravstvenem stanju."

Po vseh dnevnih aktivnostih v programu - tistih, ki jih vodi Boštjan, in terapijah in aktivnostih v naših termah - so udeleženci resda utrujeni, ampak izredno zadovoljni.

Kolikor vem, ima Boštjan udeležence za športnorekreativne aktivnosti, ki jih vodi, razdeljene v dve skupini, A in B, tudi zaradi vzgoje športnega, tekmovalnega duha pri njih, da bi posameznike, če ne gre drugače, na tak način trajno motiviral za bolj ali manj sistematično ukvarjanje s telesno kulturo in s tem za dejavnost, ki jim lahko veliko pripomore k boljšemu telesnemu in duševnemu počutju.

Nadejam se, da bomo z vašim rudnikom zaradi koristi, ki jih imajo vaši delavci od terapij pri nas, še naprej sodelovali na 'isti frekvenci'. Pri ceni terapij pri nas ima vaš rudnik za svoje delavce tudi nekaj popusta in zato še bolj trdno upam, da programa zdravstveno preventivnih aktivnosti za svoje delavce v kombinaciji s terapijami v naših termah ne bo opustil.

Vaši delavci so pri nas vedno zaželeni, ne glede na to, da smo v glavnem zdravilišče za tuje, posebno Fince.

Finci se pri nas zdravijo že tako dolgo in v takšnem številu, da znamo že tudi mi, ki delamo v zdravilišču, govoriti po finski. Poleti pa pridejo na zdravljenje in v goste k nam najbogatejši Kuvajtčani, recimo dvor in princesa. Vsaj lani je še bilo tako - pri nas so bili kraljica, celoten dvor in finančni magnati.

Sedanje, nove Terme Portorož obstajajo od 20. aprila 1885. Terme Portorož sploh pa že od leta 1891, ko se je začela izpeljevati zamisel, da bi v sklopu hotelskega kompleksa v Portorožu ustanovili zdravilišče. Leta 1894 je potem poleg starega hotela Palace zdravilišče bilo tudi zgrajeno in tako bomo čez tri leta lahko slavili 100-letnico naših term.

Terme Portorož še imajo tudi zdaj - v vsem tem nemiru po državi - veliko dela. Malo tudi po zaslugi vašega rudnika, ki organizira ta program zdravstveno preventivnih aktivnosti. A če se razmere ne bodo umirile, bomo po odhodu druge izmene vaših ljudi v program zdravstveno preventivnih aktivnosti doživeli tudi na splošno velik upad števila pacientov. Tujcev ni. Zdravstveno in socialno varstvo je finančno izredno prihranjeno in zato tudi izredno malo ljudi pošilja v zdravilišča. Samoplačnikov na zdravljenju v zdraviliščih skoraj ni, ker je ogromno podjetij v stečaju ali na robu stečaja in so zato plače delavcev mizerne. Okoliški Italijani si zaradi nevarne politične situacije pri nas ne upajo prečkati meje.

Zaradi vsega povedanega so tudi vsi hoteli na naši obali prazni in edino naše terme so zdaj še kolikor toliko polne. A kot vse kaže, bomo tudi mi kmalu imeli velike poslovne težave. Finančno zdaj še nismo na tleh. Prodali smo nekaj imetja in zato je od vseh hotelov na naši obali še v najboljšem finančnem položaju Palace, ki kateremu spadajo naše terme. Kako dolgo se bomo še obdržali 'nad vodo', pa ne vem.

Menimo, da če se politična situacija pri nas ne bo še poslabšala in bomo eno leto nekako zdržali, potem jo bomo zvozili."

Pomenek popoldne po kosilu

Vreme je skoraj ves tisti dan, zadnji dan maja, bilo za nikamor. Zjutraj čemerno hladno. Čez dan morasto soparno. Le nekaj časa pred mrakom je bilo vedro in lepo. Z mrakom pa se je po okolici Doma rudarjev in sploh vsej Fiesi spet razlezel mraz. Tudi prejšnje dni boja ni bilo nič boljše. Temperatura morja je to potrjevala, saj se, kot sem zvedel v Domu rudarjev, čez osemnajst stopinj Celzija nikoli ni dvignila.

Popoldan ta dan kmalu po kosilu pa je bil še posebno neprijetno soparen, ob hladnem morju in razdrapani obali tja proti Integralovemu penzionu Jezero. Vrhnjak, vzdrževalec in skladiščnik v Domu rudarjev za določen čas, je Kožarju in meni že zjutraj povedal, da je razdrapanost na tem delu fieske obale posledica najprej začetega, potem pa odloženega urejevanja prostora za sončenje kopalcev.

Na terasi pred restavracijo Doma rudarjev je tudi bilo precej pusto. Le eno omizje šahistov je kljubovalo puščobnosti in vročini in za mizo ob njem dvojica, ki je kazala vse znake že starega zakonskega para. Njega sem na videz poznal že dolgo. Ničkolikokrat sem ga že videl kje v našem rudniku v delovni opravi med drugimi jamskimi delavci. Kdo je in kakšno delo v rudniku opravlja, pa se ni

Z desne strani: Fanika in Ivan Pušnik

sem vpraševal. Zapomnil sem si ga le zato, ker se mi je vedno zdel hud, jezljiv mož. In zdaj, to popoldne, sem izkoristil priložnost, da se prepričam, ali sem dobil o njem napačen vtis. Pa mislim, da ga nisem. Kajti ko sem ga ogovoril in mu samo omenil, da bi se mogoče lahko kaj pomenila za objavo v Rudarju, me je začel strmo pogledovati izpod čela in me tako pogledoval tudi potem, ko se je le toliko omeščal, da vprašanja, ki sem mu jih postavljala, niso obvisela v zraku. Vpraševal pa sem ga malo o njem, njegovem delu v RLV in družini in malo o njegovih izkušnjah s programiranimi zdravstveno preventivnimi aktivnostmi za naše delavce, saj sem kmalu zvedel, da se ne on – Ivan PUŠNIK – ne žena to pot nista prvič udeležila teh aktivnosti. Seveda sem podobna vprašanja zastavljala tudi njegovi ženi.

Njuni odgovori med pomenkom

"Po poklicu sem kvalificirani ključavničar in delam v Jamski mehanizaciji. Odkar

sem invalid, sem črpalničar v črpališču na koti 120 metrov v jami Škale.

Rodil sem se leta 1945, po rodu pa sem Savinjecan. V RLV sem se prvič zaposlil 1963. leta. Pri jamski mehanizaciji v RLV sem zaposlen od leta 1968, med prejšnjimi zaposlitvami v RLV pa sem delal na čelih – na zahodu jame Preloge.

Žena je že šesto leto v penziji in je bila invalidsko upokojena. Delala pa je pred upokojitvijo v otroškem vrtcu. Kako je že ime otroškemu vrtcu v Velenju, v katerem si delala?"

– Tinkara.

"Invalid sem zaradi posledic nesreče v jami, ki se mi je pripetila pred enajstimi leti, ko se je, po moji krivdi, zvrnila name cicka in mi polomila obe nogi.

Dve leti sem bil po nesreči na bolniškem dopustu.

Pri zdravstveni preventivi, ki jo organizira rudnik, sem, kolikor le morem, aktiven.

Zdaj že dve leti nisem bil na bolniškem dopustu, pri taki zdravstveni preventivi pa sem zdaj že šestič. Udeležujem se tu-

di njenega nadaljevalnega programa v Topolšici.

Mene bo ta letošnja zdravstvena preventiva tu v Fiesi in Termah Portorož stala le 1 700 dinarjev, kolikor doplačam za kompletiranje programa, žena pa je samoplačnik in bo plačala – koliko boš že plačala?"

– 2 760 dinarjev; predlani in lani pa sem bila v programu zdravstvene preventive po odločitvi zdravniškega konzilija.

Invalidka sem zaradi poškodovane hrbtenice; štirinajsto vretence mi je počilo.

Prej, ko sem bila še zaposlena, mi tudi nismo imeli tako organizirane zdravstvene preventive, kot jo ima RLV.

"Družina? Dve hčerki imava. Ena je študentka ljubljanske pedagoške akademije – zadnje, četrto leto, za razredni pouk. Druga, starejša hčerka, pa je pred tremi leti končala 2-letno administrativno šolo. Stanovanje? Na Stantetovi cesti v Velenju ga imamo, kjer je zdaj že tudi veliko raznih lokalov."

Boštjan Aljaž zvečer na kolektivnem sestanku vseh udeležencev zdravstveno preventivne rekreacije

"Jutri je zadnji dan programa za vas in tako tudi skupno testiranje vseh vas v termah. Zato bodite nocoj pri vsem čimbolj zdržni, da ne boste testirani izmučeni.

Opravičenost morebitnih slabih testnih rezultatov pri posameznikih bomo analizirali in firma bo ukrepala zoper tiste, ki bodo imeli slabe neopravičeno, zaradi neresnosti pri aktivnostih, ki smo jih imeli po programu! Zakaj le bi firma zapravljala denar za tiste, ki programa niso vzeli resno!

Kapetani, finalna tekmovanja v posameznih športnorekreacijskih panogah morajo biti opravljena tako, da bo vsak udeleženec programa tekmoval v treh panogah.

Jutri bomo imeli tudi družabni večer z zabavo ob glasbi in zanj bo treba tudi nekaj plačati, če se bomo hoteli na njem tudi s čim pokrepčati.

Kar se tiče nadaljevalnega programa zdravstveno preventivnih aktivnosti, v Termah Topolšica in Kopališčih Velenje, pa boste o njem pismeno obveščeni. Vendar, kot sem že dal vedeti, firma ne bo zapravljala denarja za tiste, ki programirane zdravstveno preventivne aktivnosti ne jemljejo resno.

Za vpis v ta program, ki ga zdaj končujete, pa vi prihodnje leto nimate pravice, se pa še vedno lahko vključite vanj kot samoplačniki.

V vodstvu sindikata podjetja je prišlo tudi do ideje, da bi za samoplačnike organizirali posebne izmene in programe zdravstveno preventivnih aktivnosti in jim omogočili tudi obročno odplačevanje stroškov udeležbe pri njih.

Udeleženci zdravstveno preventivnega programa na kolektivnem sestanku zvečer 31. maja z Jožetom Kožarjem med sabo

Za 40 samoplačnikov bomo že letos organizirali nekoliko bolj sproščen program, kot je ta, tu v Fiesi in Termah Portorožu, v Šmarjeških Toplicah.

Nekateri ste v okviru tega programa imeli težave; bolele so vas mišice, sklepi. Posamezniki ste zato tudi mislili, da ne bo najbolje za vas, če se boste programa držali. Pa vendar je najbolje, da se vsak programa drži. Saj nekateri ste se zaradi aktivnosti po programu tudi za več let fiziološko pomladili; posebno, kar se tiče hrbtnih mišic in sklepov.

Po vseh teh aktivnostih vas nekaj časa fizično ne bo več kaj tako hitro vrglo iz tira; recimo sunkovit dvig kakšnega bremena, hiter zasuk telesa in podobna dejanja.

Hrbtne mišice, recimo, so se vam okrepile in vam zato tudi boljše ščitijo hrbtenico. Z vajami za krepitev hrbtnih mišic zato še nadaljujte.

Nekateri zdaj tudi veste, da brez nekaterih telesnih vaj ne boste mogli shajati. Zato združite fizikulturo. Zjutraj se malo razgibajte, da si poživite krvni obtok. Posebno boljša prekrvavitev možganov je pomembna, tudi za boljše pomnjenje.

V tem programu pa ste se malo tudi duševno sprostili, razvedrili, nasmejali, razigrali. Malo pa ste tudi tekmovali in tako imeli možnost občutiti tudi tisto prijetno ščemenje po vsem telesu ob zmagi ali doseženem dobrem rezultatu pri merjenju svoje moči in spretnosti pri čem z drugimi.

Več pa na tem našem kolektivnem sestanku ne bi govoril. Bom raje jutri zvečer še katero rekel.

Tole pa naj le še povem!

Vrstni red najboljših pri športnorekreativnem delu našega programa je sedaj takšenle:

moški: Češek, Golob, Trkulja, Muhič, Pozvek, Kodrič, Zupšek, Maher, Kremžar, Striša itd.,

ženske: Juvanova, Uranjekova, Grušonkova itd."

Nekaj besed sva izmenjala tudi s Karlom Celcem, upravnikom našega Doma rudarjev v Fiesi

In kaj mi je povedal?

"Petnajst let sem že upravnik tega doma, prej pa sem dest let delal v domu skupaj z Evgenom Dervaričem; on je bil upravnik doma, jaz pa sem bil vodja strežbe.

Tu blizu, v Luciji, imam že dolgo tudi svoj dom, svojo hišo, po rodu pa sem iz Prekmurja.

Za vse, ki bodo letos poleti gostje naše doma, bi rekel: na kakšna večja presenečenja v njem ne bodo naleteli – vse bo standardno, ker so pač finančne in politične razmere pri nas takšne, da si investicij ne moremo privoščiti.

Upravnik našega Doma rudarjev v Fiesi Karlo Celc

Zdaj, konec maja, imamo vseh gostov, skupaj s to izmeno RLV v programu zdravstveno preventivnih aktivnosti, okrog 70, julija in avgusta pa jih bomo imeli okrog 150, ker takrat je pri nas največ letovanj, ki jih organizira naše podjetje, GOST Velenje, za delavce in družinske člane delavcev RLV in še nekaterih drugih podjetij bivšega REK Velenje. Vseh zaposlenih nas je zdaj v domu deset in od tega trije upokoenci po pogodbi o delu, nekaj pa je zaposlenih tudi za določen čas.

V glavni sezoni letovanj nas bo vseh delavcev v domu 20 do 22, ker v njej imamo odprti tudi domski bistro.

V glavni sezoni letovanj imamo v domu dvakrat na teden tudi 'živo glasbo', poleg tega pa imajo gostje na voljo vrsto objektov za športnorekreativne aktivno-

sti – čolne, ploščad na obali za sončenje in razne športne igre, strelisce, balinišče, rusko keglijšče...

Bili so tudi načrti za ureditev plaže v Fiesi, a njihovo uresničevanje je zdaj odloženo, dovozno cesto pa boja bodo izboljšali z asfaltno prevleko.

V glavni sezoni letovanj imamo na dan tudi kakšnih 50 – 70 prehodnih gostov in zanje je domska oskrba dražja kot za udeležence letovanj, ki jih organizira naše podjetje. Poleg tega pa prehodnim gostom vedno tudi ne moremo zagotoviti celotne oskrbe v domu, s prenočiščem. Cene pijač pri nas?

Velika steklenica piva zdaj stane 25 din, mala 15 din. Ora, tonik in kokta so po 10 din. Za steklenico radenske je treba odšteti 30 din, za liter nezaščitenih vin 80 in liter zaščitenih 100 din. Liter vinjaka in podobnih žganih pijač pa stane 300 – 360 din.

To so zdajšnje cene, predsezonske, sezonske cene pa bodo odvisne od podražitev oziroma inflacije. To velja tudi za penzije za prehodne goste in glede na to so razpisane cene za letovanja pri nas, ki jih organizira naše podjetje, naše veliko poslovno tveganje.

Sobe v domu?

Vsako leto jih pripravimo za letovanja – prebelimo, uredimo v njih zavese, sanitarije, topli pod, sproti čistiti pa si jih morajo udeleženci organiziranih letovanj sami, da imajo letovanja cenejša, kot bi bila drugače.

Vsako leto poskrbimo tudi za olepšavo domskega ambienta z nasaditvijo in primerno razmestitvijo rož.

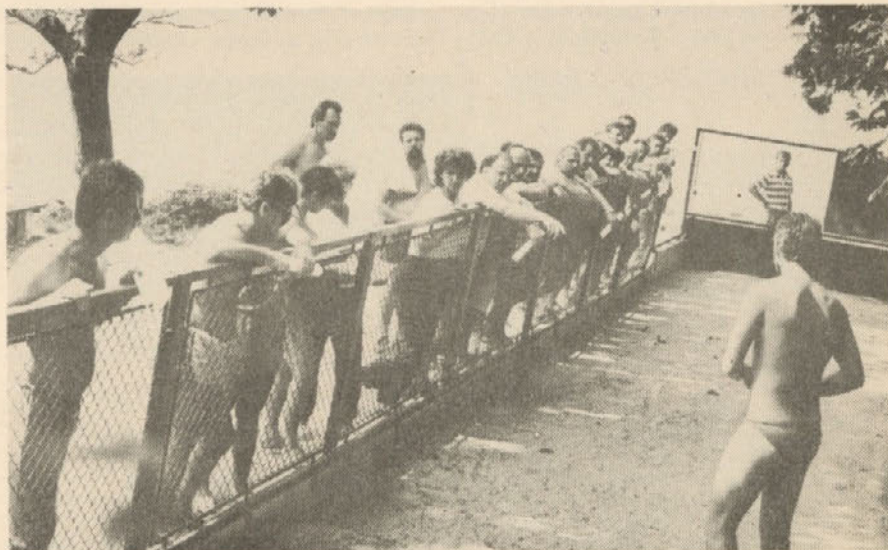
Sicer pa dom upravljam v koordinaciji z direktorjem našega podjetja.

Izmenjava letovišnih kapacitet s Čehi, Slovaki in Poljaki?

Letos je ne bomo imeli.

Čiščenje okolice doma?

Neposredno okolico čistijo naši delavci, obalo pa delavci Komunalnega podjetja Piran, ki pa včasih svojega dela na opravi.

Novo domsko balinišče z udeleženci zdravstveno preventivnega programa

Da bi se le politična situacija pri nas umirila, pa bi vse bilo mogoče kolikor toliko zadovoljivo urediti.

Radi bi tudi, da bi bunker pri domu uredili in opremili za športno-rekreacijske dejavnosti v okviru programa zdravstveno preventivnih aktivnosti za delavce RLV. Saj na jesen naj bi spet imeli v gosteh dve izmeni delavcev RLV za te aktivnosti; tudi zdaj spomladi namreč eno še dobimo, ta, ki jo imamo, pa je s programom pri kraju.

Pa še tole!

Vsem, ki boste to poletje letovali pri nas, priporočam, da o vsaki morebitni pomanjkljivosti pri organizaciji letovanja brez odlašanja obvestite upravo doma. Le tako bomo namreč pomanjkljivosti lahko hitro odpravili in se s tem izognili nepotrebnim zameram." R.B.

RUDAR

Svoje trudne,
črne dlani
sem pritisnil na sveder,
zdaj gloda
in gloda
črne plasti ...
Praši se
in znoj me hladi.
Počasi mi teče po hrbtu
in riše:

Bele poti,
med črna polja
bele poti ...

Zdaj mislim
na jablano,
ki je vzcvetela doma –
In mislim na polja,
na hoste,
kjer se zelenje budi ...
In mislim na veter,
ki veje cvetoče
prepleta,
in mislim na zemljo,
ki v brazdah
skrivnostno diši ...

Nekoč se bom vrnil!

Mojo dušo držijo
bele poti ...

Moje črne dlani
oklepajo sveder,
ki riše

v črne plasti ...

Asta Malavašič

MISEL NA ČRNE VASI

Že spet imajo tople poletne dni
in ob vsakem plotu spet mrko
brezposeln rudar sloni.
Po vseh hišah se vsega naveličane
matere nad vsem jezijo,
okrog vseh plotov
se bosí in raztrgani otroci lovijo.
Ob večerih pa doraščajoča dekletca
za hišami pojo,
in takrat oživi v mnogem srcu nade:
O, saj nam bo še lepo!

Anna P. Krasna

Naše letošnje delavske športne igre

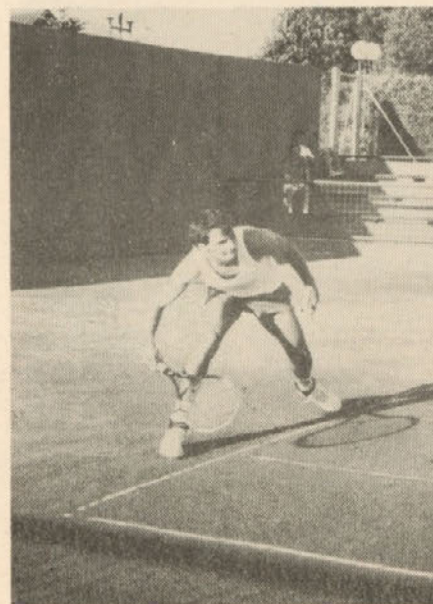

MINI GOLF

Na igrišču za mini golf ob restavraciji Jezero je bilo v sredo popoldne, 18. junija, tekmovalje delavcev našega rudnika v mini golfu. Pri njem je sodelovalo 7 ekip, vsaka pa je štela tri člane.

Prvih deset posameznikov

1. Pavle Petrovič – J. Preloge, 2. Vojko Letnar – J. mehanizacija, 3. Miha Oven – J. Škale, 4. Viki Škoflek – J. mehanizacija, 5. Mirsad Memić – HTZ, 6. Jože Hribnik – J. mehanizacija, 7. Viki Žekš – Skupne službe, 8. Ivo Bogataj – Skupne službe, 9. Božo Ognjenović – J. Škale, 10. Franc Simončič – HTZ.

Ekipne uvrstitve

1. J. mehanizacija, 2. Skupne službe, 3. J. Škale, 4. J. gradnje, 5. Priprave, 6. J. Preloge, 7. HTZ

D.J.

TENIŠKO TEKMOVANJE OB 3. JULIJU

V soboto, 22. junija, je bilo na teniških igriščih ob restavraciji Jezero cel dan zelo živahno. Kajti 32 ljubiteljev teniške igre iz našega rudnika se je preizkušalo med seboj v tej "beli" športni igri. Tak turnir naj bi odslej bil tradicionalen ob našem prazniku dnevu rudarjev.

Uvrščeni v vrh lestvice uvrstitev

1. Boštjan Aljaž – Skupne službe, 2. Egon Roškar – Klasirnica, 3. Karel Čretnik – Skupne službe, 4. Matjaž Meža – Skupne službe, 5. Zvone Čosić – J. Škale, 6. Adem Biščić – Skupne službe.

D.J.

DEDU – RUDARJU

Ded,
nikoli te nisem videl,
nikoli nisem slišal tvoje besede,
pa vendar nosim v sebi
nekaj tvojega.

Ded,
tvojih brk nisem vihal
in tvojih knjig nisem bral
in tvojih žuljev nisem oblagal,
pa vendar sem tudi
tvoj.
V nosnicah čutim
prah premoga.

Jože Sevljak

PORTRET

Marijan MEVC, poslovodja izvoza po jašku NOP

Marijan Mevc, delavec našega obrata Klasirnice, je brez omahovanja privolil, da ga predstavimo v našem glasilu, le da sva se dogovorila, da se bova v ta namen pogovarjala pri njem doma, in to v torek popoldne, 25. junija. Tega dogovora sem se tudi držala in tako spoznala celo simpatično in prijazno Mevčevo družino. Šest jih je: poleg Marijana še njegova žena Heda, hčerki Romana in Irena ter Marijanov oče Baltazar in mama Ana.

Živijo v hiši, ki stoji ob strmi skalni steni v bregu nad Šoštanjem, nedaleč od graščine Turn.

Njihova hiša je stara, kupil jo je Marijanov oče leta 1964 in se vanjo z družino preselil iz Raven pri Šoštanju. V tej hiši je Marijan pozneje, ko se je poročil in si ustvaril družino, zase in zanj uredil za bivanje njeno zgornje nadstropje. V njem ima Marijanova družina tudi kuhinjo in v njej sva z Marijanom sedla k pogovoru. Najprej sama, potem pa so se nama pridružile še tri ženske, Marijanova žena in hčerki. Tako smo družno klepetali o velikih stvareh. Najprej o tem, kako poleg stare zidajo novo hišo, zase in za stara starša. Niso pa se še odločili, ali bodo staro hišo potem porušili. Nova je že pod streho, zdaj pa so na vrsti dela, ki jih je pri graditvi vsake hiše treba postoriti znotraj in se od zunaj skorajda ne vidi. Marijan je dejal, da bo že vse zmožgel in naredil, če bo le zdrav. "In če bo mir," sva dodali kar enoglasno njegova žena in jaz.

Da miru že čez dva dni v Sloveniji ne bo, ta prijetni poletni popoldan nismo vedeli. Sicer pa je Marijan dejal, da ga politika ne zanima in da se z njo ni nikoli ukvarjal. Vedno pa da ga je veselilo in mu omogočalo napredovanje pri vsem delu. Takega sta ga bojda naredila starša, poštena in delavna vse življenje. Marijan je prav tako kot oče postal orodjar, ko je leta 1971 končal šolanje v Rudarskem šolskem centru Velenje. Osem let pozneje je ob delu dokončal delovodsko strojno šolo in leta 1980 opravil še izpit za nadzornika rudarskih del v metanskih jamah.

Ves čas od oktobra 1973, ko se je zaposlil v RLV, pa Marijan dela v Klasirnici. Do leta 1980, ko se je upokojil, je delal v Klasirnici tudi Marijanov oče in Marijan ga je na njegovem delovnem mestu nadzornika izvoza v Starih Prelogah tudi nasledil. In ker je nasledil tudi precej očetove nature — delavnost, čut za red in disciplino, vestnost — novo delo zanj ni bila velika sprememba.

"Sicer pa bi to, kako uspešno sem nasledil očeta, morali povedati delavci, za katere odgovarjam," je skromno dejal Marijan.

V osemnajstih delovnih letih, kolikor jih že ima Marijan, je bil zraven pri najpomembnejših delih v Klasirnici, tudi pri montaži izvoznih strojev in naprav v Pesju in ureditvi celotnega odvoza premoga za TE Šoštanj. Torej je dela in odgovornosti za delo izkusil že veliko.

Še lani, in že prej enajst let, je bil tudi član Jamske reševalne čete RLV, po operaciji žolča pa se je članstvu v njej moral odpovedati. Ne lahkega srca, a vendarle.

Pred petimi leti je Marijan prevzel novo delovno dolžnost — vodenje izvoza po jašku Škale in NOP in vzdrževanja vseh

zračilnih jaškov, ali kot se je slikovito izrazil o svojem sedanjem delu: "Na skrbi imam vse luknje v rudniku, ki vodijo iz teme na svetlo, in nasprotno!"

Komu se bo zdelo: malo in nedoločno govorijo te besede o njegovem sedanjem delu, ker v resnici je to zelo obsežno in odgovorno delo. Pa z delavci, za katere Marijan pri svojem delu odgovarja, je treba biti pošten, odkrit, neposreden. A to Marijanu nikakor ne dela velikih težav. Od časa do časa se je v pogovor vključila tudi Marijanova žena. Povedala je, da hodi na delo v Termoelektrarne Šoštanj — res hodi, saj ima do tja le dobrih pet minut peš hoje od doma; sicer pa je v TE Šoštanj zaposlena pri informatiki.

Hčerki sta naš pogovor bolj poslušali, na moje vprašanje pa je starejša, štirinajstletna Romana povedala, da gre jeseni v šolo v Rogaško Slatino. Vpisala se je namreč v tamkajšnjo steklarsko šolo, smer optika. Mlajša, desetletna Irena, pa — in kar prav ima — o poklicu še ne razmišlja. Saj zdaj je še najraje mamica in gospodinja svojim punčkam lutkam. Pozneje, ko smo preleli še mnoge vsakdanjosti, smo odšli na dvorišče. Za fotografiranje pred njihovo novo hišo. Pa da pozdravim še Marijanovega očeta in mamo.

Stari oče Mevc ima že polovico sedmega križa na plečih in je že enajsto leto upokojen, a čil in delaven še, kot je bil vedno. Sinu pomaga tudi zidati novo hišo, še vedno gre tudi rad komu postavljati hišni "rušt".

Stara Mevčeva mama pa je gospodinja v pravem pomenu besede — takšna, ki ji to s spoštovanjem rečeš, in takšna, ki je na ta poklic, čeprav na splošno nepriznan za poklic, ponosna.

Mevčevi pa premorejo doma še kar nekaj zajcev, dve kozi in navihanega kužka.

Ne, dolgčas in brezdelje pri Mevčevih ni sta doma!

Diana Janežič

MODRE O DOMU

Kdor je zdoma, ima eno misel; kdor je doma, jih ima sto.

Domača modrost

Človek potuje po svetu, da bi našel, kar potrebuje, in se vrača domov, da to najde.

MOORE

Možje gradijo hiše, žene ustvarjajo dom.
Angleški pregovor

Dom brez žene — mlin brez vode.
Armenski pregovor

Če si izgubil svoj dom, kje si poiščeš utehe?

Latinski pregovor

Marijan Mevc z ženo, hčerkama in očetom

ODŠLI SO V POKOJ

Josip PODGORSKI, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 4. maja 1942 v Budakovcu pri Slavovskem Požegi na Hrvaškem. Poročen z Radojko, rojeno Ristić.

Od 14. aprila 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1964 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1966 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1974 v Zračenje, leta 1976 v Jamo vzhod in leta 1977 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1974 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1975 še izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože GORŠEK, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 11. marca 1947 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen s Slavko, rojeno Skornšek.

Od 2. decembra 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici in delal

v njej do upokojitve.

Leta 1973 je opravil izpit za polkvalificiranega ključavničarja in leta 1974 še za kvalificiranega ključavničarja.

Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože HUDOURNIK, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 10. februarja 1945 v Škalah pri Velenju. Poročen s Terezijo, rojeno Ježovnik.

Od 8. januarja 1970 je neprekinjeno delal v RLV, skupaj s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine in zaposlitve

v rudniškem delu bivšega RSC Velenje pa že od leta 1963.

Leta 1970 se je zaposlil kot kvalificiran kopač v Pripravah in delal v njih do upokojitve.

Leta 1969 je opravil izpit za inštruktorja rudarskega praktičnega pouka in leta 1982 še izpit za strelca v metanskih jamah.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože KOREN, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 1. julija 1944 v Hrastovcu pri Velenju. Poročen s Pavlo, rojeno Zajc.

Od 25. septembra 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificiran kopač v Jami vzhod. Junija 1974 je bil premeščen v Jamo Škale, novembra 1974 v Jamo vzhod, leta 1976 v Steber 8 in leta 1980 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Od leta 1971 do upokojitve je bil vodja odkopavanja.

Leta 1975 je opravil izpit za strelca v metanskih jamah in leta 1976 še izpit iz hidravlike. Veliko je delal tudi v samoupravnih organih, političnih organizacijah in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in priznanja za udarniško delo.

Jože KOREN, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 17. marca 1942 v Sentilju pri Velenju. Poročen z Olgo, rojeno Založnik. Od 13. julija 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificiran kopač v Pripravah. Leta 1965 je bil premeščen v Klasirnico in delal v njej do upokojitve.

Precej dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože KOTNIK, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 5. marca 1944 v Mislinski Dobravi blizu Šmartnega pri Slovenj Gradcu. Poročen z Nevenko, rojeno Regovič.

Od 23. marca 1966 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Leta 1966 se je zaposlil kot kvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Steber 8 in leta 1989 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Izredno aktiven je bil tudi v samoupravnih organih, pri sindikatu in na kulturnem področju. Stiri leta je bil tudi predsednik uredniškega odbora glasila Rudar-Informator.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, medalje zasluge za narod, Kajuhove nagrade, srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije, Napotnikovega priznanja, Napotnikove srebrne značke in še drugih priznanj.

Jože SLATINŠEK, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 29. aprila 1943 v Juvanju pri Ljubnem. Poročen z Marijo, rojeno Kompan.

Od 23. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Leta 1965 se je zaposlil kot rudarski tehnik v Jami vzhod in potem do upokojitve opravljal različna rudarska strokovna in vodstvena dela; večinoma nadzorniška in poslovska, nekaj časa pa je bil tudi vodja Službe za varstvo pri delu.

Leta 1966 je opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj.

Jože VENEK, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 26. novembra 1941 v Šentjanžu pri Mozirju. Poročen z Jožico, rojeno Kokot.

Od 21. februarja 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificiran kopač pri jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve.

Leta 1979 je opravil izpit za jamskega kvalificiranega ključavničarja.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah širšega pomena.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jože VODUSEK, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 25. avgusta 1942 v Celju. Poročen z Ladislavo, rojeno Uranc. Od 23. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Steber 8 in leta 1980 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1977 je opravil izpit za samostojnega strelca v metanskih jamah in leta 1983 še tečaj za delo z jamskimi pridobivalnimi stroji.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniških delovnih akcijah, tudi širšega pomena.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, odlikovanja za izredne uspehe pri izvrševanju, vzgoji in krepitvi enotnosti teritorialne obrambe v občini Velenje in pohvale Teritorialne obrambe Slovenije.

Maksimilijan HUĐEJ, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 28. avgusta 1942 v Skornem pri Šoštanju. Poročen z Marjano, rojeno Drev.

Od 9. januarja 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificiran ključavničar pri jamski mehanizaciji v Jami vzhod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve.

Leta 1981 je opravil izpit iz hidravlike. Precej aktiven je bil tudi v samoupravnih organih, pri sindikatu in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, priznanja za požrtvovalno delo v eni od letnih akcij za čim večji odkop premoga v RLV in medalje dela.

Marija KLEMENC, upokojena 30. aprila

Rojena je bila 1. februarja 1942 v Kavčah pri Velenju. Mati dveh otrok: leta 1965 rojene Irene in leta 1969 rojene Tatjane.

Od 1. januarja 1974 je neprekinjeno delala v skupnih službah RLV in organizaciji bivšega REK Velenje.

Zaposlila se je kot ekonomska tehničarka v Kadrovsko-socialnem sektorju skupnih služb RLV. Leta 1978 je bila premeščena v ESO in leta 1979 v Skupne službe RLV, kjer je delala do upokojitve.

Matija OŠTIR, upokojen 30. aprila

Rojen je bil 24. februarja 1945 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen z Martino, rojeno Skaza.

Od 12. septembra 1967 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1965.

Leta 1967 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Novembra 1974 je bil najprej premeščen v Jamo Škale in nato v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1972 še izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Miha POLH,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 3. januarja 1940 v Slovenj Gradcu. Poročen z Agato, rojeno Blaznik. Od 1. julija 1974 je neprekinjeno delal v RLV; skupaj z zaposlitvijo v rudniškem delu bivšega RSC Velenje že od leta 1965, prej pa je

od leta 1958 delal v nekdanji TE Velenje in TEŠ.

Leta 1974 se je zaposlil kot elektro nadzornik pri jamski mehanizaciji v Jami Škale in potem do upokojitve opravljal različna strokovna in vodstvena dela na elektro področju; nekaj časa je bil tudi vodja Kopalnice, ki se je potem razširila v obrat HTZ.

Zelo aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in političnih organizacijah in pri povojni udarniški izgradnji.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, dveh udarniških značk in reda dela s srebrnim vencem.

Mihael ZABUKOVNIK,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 19. septembra 1934 v bližnjem Šentjanžu. Poročen s Pavlo, rojeno Vodončnik.

Od 10. junija 1959 je neprekinjeno delal na področju gostinstva in družbene prehrane organizacij bivšega REK Velenje; zdaj je to dejavnost podjetja GOST Velenje, iz katerega je odšel tudi v pokoj. Delal pa je tudi kot nekvalificiran kopač v RLV, in sicer v letih 1953 – 1956.

Leta 1964 je opravil izpit za polkvalificiranega delavca v prehrani.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri organizacijah bivšega REK Velenje.

Mirko ŠALAMON,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 27. aprila 1943 v Krivici pri Šentjurju. Poročen z Angelo, rojeno Baler.

Od 16. marca 1967 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1962.

Leta 1967 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1969 je bil premeščen v Jamo zahod, junija 1989 v Jamo Škale, avgusta 1989 v Jamo Pesje in septembra 1989 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Muradif AJANOVIĆ,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 5. marca 1939 v Poljicah pri Lukavcu v BiH. Poročen z Muniro, rojeno Fajić.

Od 22. avgusta 1973 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami zahod in

potem delal v različnih jamskih obratih do upokojitve; nazadnje v Jami Preloge.

Leta 1974 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Mustafa LUKAVAČKIĆ,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 21. junija 1941 v Dubošici pri Lukavcu v BiH. Poročen s Havo, rojeno Aljić.

Od 1. junija 1973 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1974 je bil

premeščen v Steber 8, zdaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Šimo FILIPOVIĆ,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 9. maja 1940 v Gornji Obodnici pri Tuzli v BiH. Poročen s Kato, rojeno Petrović.

Od 1. aprila 1971 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta

1983 je bil premeščen v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Štefan VÖGLER,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 14. decembra 1943 v Nadolah pri Ptuj. Poročen z Marijo, rojeno Zacirkovnik.

Od 20. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami zahod.

Leta 1974 je bil premeščen v Jamo vzhod, aprila 1975 v Jamo Škale, decembra 1975 v Jamo vzhod, leta 1976 v Jamo Škale, februarja 1984 v Jamo Preloge, aprila 1984 v Izobraževanje in leta 1990 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1970 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1972 izpit za kvalificiranega kopača in leta 1980 še izpit za strelca v metanjskih jamah.

Dejaven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Valentin TURK,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 17. novembra 1944 v Radegundi (na moziškem območju). Poročen z Marijo, rojeno Koren.

Od 17. novembra 1970 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa že v letih 1963 – 1965 in 1968 – september

1970.

Leta 1970 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8, septembra 1980 v Jamo Preloge in decembra 1980 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Viljem DOBOVIČNIK,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 9. avgusta 1943 v Klancu pri Dobni. Poročen z Anico, rojeno Plevnik.

Od 3. junija 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri jamskem transportu v Jami zahod in delal pri

jamskem transportu do sredine leta 1986, ko je bil premeščen v Jamo Škale.

Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1976 izpit za polkvalificiranega upravljalca jamskih hidravličnih stiskalnic in leta 1977 še izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in odlikovanja za krvodajstvo.

Vinko JEŽOVNIK,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 11. julija 1943 v Paki pri Velenju.

Od 15. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaškega kadrovskega roka pa že od leta 1961.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1972 je opravil izpit za strelca v metanjskih jamah.

Zelo aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, priznanja AMZ Slovenije, srebrnega znaka OF, priznanja Izvršnega sveta skupščine občine Velenje za požrtvovalno delo v krajevni samoupravi in bronastega grba občine Velenje.

Vlastimir RAJKOVIĆ,
upokojen 30. aprila

Rojen je bil 15. novembra 1940 v Golubincu pri Donjem Milanovcu v Srbiji. Poročen s Samilko, rojeno Pečić.

Od 7. maja 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v rudniškem delu bivšega RSC Velenje,

od sredine leta 1977 do upokojitve pa je delal kot vodja strojne priprave v Pripravah.

Leta 1969 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in leta 1975 še izpit za inštruktorja rudarskega praktičnega pouka.

Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Jera LAKOVŠEK,
upokojena 2. maja

Rodila se je 3. marca 1944 v Celju.

Mati dveh otrok: leta 1964 rojenega Borisa in leta 1965 rojene Blanke.

Od 1. junija 1981 dalje je neprekinjeno delala kot perica v rudniški kopalnici; zdaj

obrat HTZ.

Ivan VRATAR,
upokojen 2. maja

Rojen je bil 12. decembra 1953 v Celju. Poročen z Ingo, rojeno Kovačič.

Od 4. februarja 1974 je neprekinjeno delal v RLV, sicer pa že od leta 1972. Leta 1974 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod

in potem do upokojitve opravljal odgovorna kopaška in razstreljevalna dela v različnih delih rudnika; nazadnje v Jami Škale.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Herbert Ivan FLORJAN,
upokojen 2. maja

Rojen je bil 17. marca 1943 v Pesju. Poročen z Ivanko, rojeno Štefancič.

Od 29. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1961.

Leta 1965 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod in potem delal v različnih delih

jame RLV do julija 1982, ko je bil premeščen v Skupne službe k samostojnim delom pri oskrbovanju reševalnih aparatov.

Leta 1983 je v Tuzli opravil tečaj za mehanika. Zelo dejaven je bil tudi pri udarniški izgradnji v Velenju in okolici; v mestu Velenju, pri regulaciji struge Pake, izgradnji stadiona, urejanju parka, izgradnji prve velenjske smučarske skakalnice, RSC in internata za učence pa Planinskega doma na Paškem Kozjaku in še drugega.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, priznanj za 5 in 10 let aktivnosti v Jamski reševalni četi RLV, zlate značke za udarniško delo in še drugih priznanj.

**Viljem KERIN,
upokojen 5. maja**

Rojen je bil 4. maja 1944 v Sulzbachu v Nemčiji.

Od 20. septembra 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot rudarski tehnik v Jami zahod in potem do upokojitve opravljal različna dela v svojem poklicu; rudarska tehniška in nadzorniška dela, tehniška obračunska dela, tehniška dela v pripravi dela, dela obratnega tehnika, jamska poslovska dela, tehniška plansko-analitiška dela in nazadnje vrsto let dela pri organiziranju sistemov nagrajevanja. Leta 1969 je opravil strokovni izpit za nadzornika rudarskih del v metanskih jamah.

Zelo aktiven je bil tudi v organih upravljanja in v Aktivu invalidov RLV, saj mu je zelo dolgo tudi predsedoval.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije, priznanja Osvobodilne fronte in priznanja Zveze društev invalidov Slovenije.

**Stjepan CEROVEC,
upokojen 5. maja**

Rojen je bil 5. februarja 1941 v Radoboju pri Krapini na Hrvaškem. Poročen z Ružico, rojeno Rihter.

Od 4. januarja 1964 je neprekinjeno delal v RLV in organizacijah bivšega REK Velenje na področju družbene

negativ standarda. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod in potem opravljal kopaška dela do leta 1973, ko je bil premeščen v rudniško stanovanjsko enoto in nato v Družbeni standard REK Velenje, zdaj podjetje GOST Velenje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1965 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1970 še za kvalificiranega kopača.

Precej aktiven je bil tudi v organih upravljanja in političnih organizacijah in pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri organizacijah bivšega REK Velenje.

**Ahmet SINANOVIĆ,
upokojen 5. maja**

Rojen je bil 26. aprila 1944 v Jelovčem Selu pri Gradačcu v BiH. Poročen s Hajro, rojeno Kavazović.

Od 5. oktobra 1972 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta

1977 je bil premeščen v Priprave in delal v njih do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

**Franc MATAVŽ,
upokojen 6. maja**

Rojen je bil 13. septembra 1944 v Završah pri Mislinji. Poročen s Terezijo, rojeno Rotovnik.

Od 22. oktobra 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami Preloge, na-

zadnje pa je delal kot dispečer v Jamskem transportu.

Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1970 izpit za kvalificiranega kopača, leta 1976 pa je dokončal rudarsko nadzorniško šolo in leta 1978 opravil še strokovni izpit za jamskega nadzornika.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

**Rudolf REDNAK,
upokojen 8. maja**

Rojen je bil 2. decembra 1943 v taborišču v Freibergu v Nemčiji. Poročen z Baro, rojeno Šamec.

Od 12. oktobra 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1961.

Leta 1964 se je zaposlil kot nekvalificiran delavec v rudniškem zunanjem obratu, upokojen pa je bil kot delavec Zunanje dejavnosti.

Leta 1967 je opravil izpit za žerjavovodjo in leta 1980 še za viličarista. Precej dejaven je bil tudi v organih upravljanja in pri udarniški izgradnji Velenja, sodeloval pa je tudi pri udarniški izgradnji avtomobilске ceste Paračin - Niš.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

**Luka ČUTURA,
upokojen 8. maja**

Rojen je bil 9. aprila 1937 v Bardacih pri Tesliču v BiH. Poročen z Ano, rojeno Komušanac.

Od 12. marca 1976 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami Škale in de-

lal v njej do upokojitve.

Leta 1977 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

**Anton AVBERŠEK,
upokojen 8. maja**

Rojen je bil 19. januarja 1941 na Lopatniku pri Velenju. Poročen z Ano, rojeno Videmšek.

Od 21. septembra 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v rudniškem grad-

benem obratu in potem do upokojitve delal v Jamskih gradnjah.

Leta 1972 je opravil izpit za kvalificiranega kopača, leta 1984 pa je dokončal še šolanje za rudarskega tehnika in leta 1985 opravil strokovni izpit za jamskega nadzornika rudarske stroke ter potem opravljal nadzorno-tehnična dela.

Aktiven je bil tudi v samoupravnih organih, političnih organizacijah in pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in naziva udarnik.

**Valter FECE,
upokojen 10. maja**

Rodil se je 18. februarja 1943 v Gratkornu pri Gradcu v Avstriji. Poročen z Adelo, rojeno Žibret.

Od 15. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1962.

Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač - sicer pa s končanimi tremi letniki kovinarske poklicne šole - pri jamski mehanizaciji v Jami zahod in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve; nazadnje pri vodenju skupine za opravljanje zahtevnih opravil v jami.

Leta 1967 je opravil izpit za kvalificiranega jamskega montažnega in dežurnega ključavničarja.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja in avtomobilске ceste od Jesenic do Gevelje.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in dveh priznanj za inovacijsko delo.

**Ljudmila GRADIŠNIK,
upokojena 11. maja**

Rojena je bila 16. februarja 1943 v Dolu pri Hrastniku.

Mati enega otroka: leta 1963 rojenega Ota.

Od 2. aprila 1975 je neprekinjeno delala kot uslužbenka v rudniškem delu bivšega RSC Velenje in v RLV - Izobraževanje, zdaj obrat Praktično izobraževanje.

**Alojz JELEN,
upokojen 11. maja**

Rojen je bil 26. novembra 1932 v Ravnah pri Šoštanju. Poročen s Stanislavo, rojeno Pirnat.

Od 4. januarja 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot kvalificirani mizar v rudniškem zunanjem obratu, zdaj obrat Zunanja dejavnost, in delal v njem do upokojitve; nazadnje pri vodenju skupine za oddajo lesa.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

**Srečko FILIPIĆ,
upokojen 13. maja**

Rojen je bil 30. januarja 1930 v Sarajevu. Poročen z Marijo, rojeno Kurnik.

Od 3. februarja 1959 je neprekinjeno delal v RLV, domala ves čas kot knjigovodja posameznih organizacijskih delov ali pri vodenju celotnega knjigovodstva RLV.

Precej je sodeloval tudi v organih upravljanja in pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV in še drugih priznanj.

**Franc PODPEČAN,
upokojen 13. maja**

Rojen je bil 1. maja 1943 v Podkrajju pri Velenju. Poročen z Gabrijelo, rojeno Kompan.

Od 24. februarja 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1961.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami Preloge - vzhod in delal v Jami Preloge do upokojitve; po končani nadzorniški šoli in položitvi strokovnega izpita leta 1976 za

ODŠLI SO V POKOJ

Nadaljevanje s prejšnje strani

jamskega nadzornika rudarske stroke najprej kot nadzornik in nato kot poslovodja.

Zelo dejaven je bil tudi v organih upravljanja, v političnih organizacijah, pri sindikatu in udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, medalje dela, priznanj za 5 in 10 let aktivnosti v Jamski reševalni četi RLV in priznanja za inovacijsko dejavnost.

Franc KURE,

upokojen 15. maja

Rojen je bil 23. septembra 1944 v Zgornji Kapli pri Radljah ob Dravi. Poročen z Marijo, rojeno Klemenc. Od 29. marca 1965 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitev zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1963.

Leta 1965 se je zaposlil kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1974 v Steber 8, zdaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Obvestilo Ljubljanske banke – Splošne banke Velenje, d.d.

VEČJA DOVOLJENA PREKORAČITEV STANJA SREDSTEV NA TEKOČEM RAČUNU

Limit do 50 000 dinarjev

Ljubljanska banka – Splošna banka Velenje, d.d. od 24. junija dalje dovoljuje imetnikom tekočih računov limit prekoračitve stanja sredstev na tekočem računu do zneska 50 000 dinarjev, za dobo 6 mesecev po spremenljivi obrestni meri.

Pogoji:

- da ima občan ob sklenitvi pogodbe odprt tekoči račun pri Ljubljanski banki – Splošni banki Velenje, d.d. najmanj eno leto
- da najmanj eno leto na tekočem računu ni bilo izkazanih nedovoljenih prekoračitev stanja sredstev
- da ima občan stalno prebivališče ali stalno zaposlitev na območju občin Velenje in Mozirje
- da občan redno izpolnjuje svoje obveznosti do banke
- da občan ni imel nobenega prenosa neporavnanih obveznosti na račun spornih terjatev

Limit prekoračitve do navedenega zneska banka dovoljuje na podlagi ocene preteklega poslovanja s tekočim računom.

Vse podrobnejše informacije o tem limitu dobite občani v bančnih enotah, v katerih imate odprt tekoči račun.

Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1970 izpit za kvalificiranega kopača, poleg tega pa se je usposobil še za strelca v metanskih jamah.

Sodeloval je tudi pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ivan OSETIČ,

upokojen 15. maja

Rojen je bil 7. septembra 1943 v Zavrhu nad Dobrno. Od 25. septembra 1964 je neprekinjeno delal v rudniškem delu bivšega RSC Velenje in v RLV, s prekinitev zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1961.

Leta 1964 se je zaposlil kot kvalificiran kopač v jamskem delu bivšega RSC Velenje in nato zaporedno opravljal:

- po letu 1967, ko je opravil izpit za inštruktorja rudarskega praktičnega pouka, delo vodje čela inštruktorja,
- po letu 1970, ko je opravil izpit za učitelja rudarskega praktičnega pouka, delo vodje čela učitelja,
- po končani rudarski nadzorniški šoli leta 1977 in opravljenem izpitu za jamskega nadzornika rudarske stroke leta 1980 pa do leta 1990 nadzorniška in potem do upokojitve poslovodska dela pri praktičnem izobraževanju učencev rudarske usmeritve v RLV.

Izredno aktiven je bil tudi v organih upravljanja in pri udarniški izgradnji Velenja, vključno z izgradnjo Planinskega doma na Paškem Kozjaku in cest v Šentilju in Škale.

V letih 1980 – 1986 je bil tudi predsednik Kinološkega društva Velenje.

Dobitnik jubilejne srebrne in zlate značke bivšega RSC Velenje, reda dela s srebrnim vencom, kipa RLV rudar in še vrste drugih delovnih priznanj.

Stanislav PISANEC,

upokojen 15. maja

Rojen je bil 14. avgusta 1944 v Slovenskih Konjicah. Poročen z Dragico, rojeno Krizmanič.

Od 15. marca 1966 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitev zaradi služenja vojaščine pa že od leta

1962.

Leta 1966 se je zaposlil pri pripravah v Jami zahod in delal pri pripravah do upokojitve; nazadnje kot vodja priprave.

Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1974 še izpit za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Baldvin HOLEŠEK,

upokojen 31. maja

Rojen je bil 2. decembra 1942 v Trbovljah. Poročen z Martino, rojeno Aškerc.

Od 1. septembra 1974 je neprekinjeno delal v RLV, skupaj z zaposlitvijo v rudniškem delu bivšega RSC Velenje pa že od leta 1964.

Leta 1974 se je zaposlil kot kvalificiran elektroinštalater pri jamski mehanizaciji v Jami Škale in delal pri jamski mehanizaciji do upokojitve.

Sodeloval je tudi pri udarniških delovnih akcijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV.

Ervin URANJEK, **upokojen 31. maja**

Rodil se je 24. aprila 1941 v Celju. Poročen z Bernardo, rojeno Tamše.

Od 14. februarja 1963 je neprekinjeno delal v RLV, sicer pa že tudi v letih 1960 – 1961.

Leta 1963 se je zaposlil kot

kvalificiran električar v jamskem delu Klasirnice in delal v njem do upokojitve; kot dežurni električar in nadzornik, vodja elektro montaže in nazadnje kot poslovodja elektro službe izvoza Pesje.

Maja 1964 je opravil izpit iz elektro predpisov v RLV, leta 1966 izpit za visoko kvalificiranega električarja, leta 1972 je dokončal delovodsko šolo elektro stroke in leta 1975 opravil še strokovni izpit za jamskega nadzornika elektro stroke.

Precej dejaven je bil tudi v organih upravljanja in pri udarniški izgradnji Velenja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v RLV, bronaste značke Osvobodilne fronte, velenjskega občinskega priznanja za delo na področju splošne ljudske obrambe in priznanja za delo v TVD Škale.

S.Z. – R.B.

Za malo smeha

NAJVAŽNEJŠE

- Prosim vas, gospod doktor, da ničesar ne skrivate. Kar naravnost mi povejte, ali bo mož po tem kompliciranem zlomu roke še naprej lahko pomival posodo ali ne!

SE RAZUME

V hiši mladih zakoncev je prišel na svet otrok. Otroci v sosesčini so izkoristili prvo priložnost, da pokukajo, kako spi v vozičku.

"Kako je mali! Kot lutka!" vzklikne eden. "Kaj se čudiš? Saj sta šele tri mesece poročena!" odvrne drugi.

ŠTIRJE BRATJE

- Gospod, imate še kakšnega brata?
- Da, tri. Dva živita, tretji pa je poročen.

TUDI ONI VEDO

Vodovodni inštalater nekaj popravlja v norišnici in vmes radovedno povpraša čuvaja, ki stoji poleg in ga opazuje pri delu:

- Ali morajo tudi tu ženske in moški živeti ločeno?
- Seveda. Tako nori pa spet niso, da jim ne bi bilo treba! odvrne čuvaj.

Srečno!